

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Nymburce rozhodl samosoudkyní Mgr. Kristinou Steinmetzovou ve věci

žalobců:

- a) **Ing. Eduard Putterlik**, narozený 10. 6. 1943
bytem Forstenrieder Alle 65, 814 76 München, Spolková republika Německo
- b) **Ing. Yvonna Persson**, narozená 25. 9. 1955
bytem Tegnergatan 33, 216 14 Limhamn, Švédské království
- c) **Ing. Jiří Živný**, narozený 11. 7. 1956
bytem Litevská 2611, 272 01 Kladno
- d) **MUDr. Zuzana Závěská**, narozená 16. 7. 1952
bytem Jana Palacha 1094, 293 01 Mladá Boleslav
- e) **Matěj Tydlitát**, narozený 19. 8. 1999
bytem Havraň 11, 453 01
- f) **Jakub Tydlitát**, nar. 5.10.1987,
bytem Bartákova 1107/40, 140 00 Praha 4,
- g) **Karolína Tydlitátová**, nar. 2.10.1990,
bytem Rukavičkářská 1355, 263 01 Dobříš
- h) **Karel Svoboda**, narozený 8. 3. 1980
bytem Jílovská 159, 252 41 Dolní Břežany
- i) **Mgr. Kateřina Šimůnková**, narozená 11. 1. 1979
bytem Na Celné 6, 150 00 Praha
- j) **Liga na ochranu zvířat České republiky**, IČO 48137081
sídlem Brechtova 826/20, 149 00 Praha 4
- k) **Sdružení Akhal-Teke.cz**, IČO 70107734
sídlem U topíren 860/2, 170 00 Praha 7
- l) **Ing. Petr Kolátor**, narozený 13. 5. 1951
bytem Dusíkova 905/27, 638 00 Brno-sever
- m) **Mgr. Jan Kolátor**, narozený 29. 4. 1948
bytem Zlenická 880/19, 104 00 Praha 22-Uhřetíněves

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Čermáková.

všichni zastoupení advokátem JUDr. Jiřím Hartmannem
sídlem Mostecká 290, 501 96 Hradec Králové

proti

žalovanému:

ČR - Státní pozemkový úřad, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 - Žižkov
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Bělinou
sídlem Pobřežní 370/4, 186 00 Praha 8

o nahrazení projevu vůle, vydání náhradního pozemku

takto:

I. Soud nahrazuje projev vůle žalovaného, jímž souhlasí s uzavřením smlouvy o převodu pozemků se žalobci a) až m) v tomto znění:

Převodce: Česká republika – Státní pozemkový úřad, se sídlem Praha 3, Husinecká 1024/11a, 130 00

a

- Nabyvatelé:**
- a) **Ing. Eduard Putterlik**, narozený 10. 6. 1943, bytem Forstenrieder Alle 65, 814 76 München, Spolková republika Německo
 - b) **Ing. Yvonna Persson**, narozená 25. 9. 1955, bytem Tegnérgatan 33, 216 14 Limhamn, Švédské království
 - c) **Ing. Jiří Živný**, narozený 11. 7. 1956, bytem Litevská 2611, 272 01 Kladno
 - d) **MUDr. Zuzana Záveská**, narozená 16. 7. 1952, bytem Jana Palacha 1094, 293 01 Mladá Boleslav
 - e) **Matěj Tydlitát**, narozený 19. 8. 1999 bytem Havraň 11, 453 01
 - f) **Jakub Tydlitát**, nar. 5.10.1987, bytem Bartákova 1107/40, 140 00 Praha 4,
 - g) **Karolína Tydlitátová**, nar. 2.10.1990, bytem Rukavičkářská 1355, 263 01 Dobříš
 - h) **Karel Svoboda**, narozený 8. 3. 1980, bytem Jílovská 159, 252 41 Dolní Břežany
 - i) **Mgr. Kateřina Šimůnková**, narozená 11. 1. 1979, bytem Na Celné 6, 150 00 Praha
 - j) **Liga na ochranu zvířat České republiky**, IČO 48137081
sídlem Brechtova 826/20, 149 00 Praha 4
 - k) **Sdružení Akhal-Teke.cz**, IČO 70107734, sídlem U topíren 860/2, 170 00 Praha 7
 - l) **Ing. Petr Kolátor**, narozený 13. 5. 1951, bytem Dusíkova 905/27, 638 00 Brno-sever
 - m) **Mgr. Jan Kolátor**, narozený 29. 4. 1948, bytem Zlenická 880/19, 104 00 Praha 22-Uhřetěves

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Čermáková.

uzavírají tuto

Smlouvu o převodu pozemků

1.

Státní pozemkový úřad, jednající jménem České republiky jako převodce, spravuje ve smyslu zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „zákon o půdě“), mimo jiné tyto pozemky ve vlastnictví státu:

- pozemek p.č. 4459, původ pozemkový katastr o výměře 20 141 m² v obci a katastrálním území Poděbrady, oceněný na částku 112 790 Kč
- pozemek p.č. 4680, původ pozemkový katastr o výměře 8 932 m² v obci a katastrálním území Poděbrady, oceněný na částku 52 159 Kč
- pozemek p.č. 520/1 o výměře 22 294 m² v obci Nymburk a katastrálním území Drahelice, oceněný na částku 122 253 Kč

vše zapsané v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj – katastrální pracoviště Nymburk na listu vlastnictví č. 10002.

2.

Nabyvatelům vznikl nárok na bezúplatný převod pozemků z vlastnictví státu podle § 11a zákona o půdě, a to na základě:

-pravomocného rozhodnutí Ministerstva zemědělství- Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 864/92 ze dne 25.10.2012,

-pravomocného rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 864/92/1 ze dne 30. srpna 2013,

-pravomocného rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 864/92/2 ze dne 30. srpna 2013,

- pravomocného rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 864/92/3 ze dne 9. prosince 2013,

-pravomocného rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 864/92/4 ze dne 11. září 2014.

Celková hodnota náhradních pozemků činí 287 202 Kč.

3.

Převodce převádí na nabyvatele pozemky specifikované v článku 1. této smlouvy, včetně součástí a příslušenství, se všemi právy a povinnostmi, a nabyvatelé je do svého výlučného vlastnictví přijímají, a to tak, že každý z nabyvatelů nabývá tyto podíly pozemků uvedených v článku 1. této smlouvy :

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Čermáková.

- a) **Ing. Eduard Putterlik** podíl o velikosti **15 122/100 000**
- b) **Ing. Yvonna Persson** podíl o velikosti **3 780/100 000**
- c) **Ing. Jiří Živný** podíl o velikosti **3 780/100 000**
- d) **MUDr. Zuzana Záveská** podíl o velikosti **3 780/100 000**
- e) **Matěj Tydlitát** podíl o velikosti **5 041/100 000**
- f) **Jakub Tydlitát**, podíl o velikosti **5 041/100 000**
- g) **Karolína Tydlitátová** podíl o velikosti **5 041/100 000**
- h) **Karel Svoboda** podíl o velikosti **13 143/100 000**
- i) **Mgr. Kateřina Šimůnková**, podíl o velikosti **13 143/100 000**
- j) **Liga na ochranu zvířat České republiky** podíl o velikosti **584/100 000**
- k) **Sdružení Akhal-Teke.cz**, podíl o velikosti **2 337/100 000**
- l) **Ing. Petr Kolátor**, podíl o velikosti **14 604/100 000**
- m) **Mgr. Jan Kolátor** podíl o velikosti **14 604/100 000**

Vlastnické právo k pozemku přechází na nabyvatele vkladem do katastru nemovitostí na základě této smlouvy.

4.

Smluvní strany shodně prohlašují, že jim nejsou známy žádné skutečnosti, které by bránily uzavření této smlouvy. Dále nabyvatelé a) až m) prohlašují, že je jim znám stav převáděných pozemků a tyto do svého výlučného vlastnictví přijímají tak, jak je uvedeno v čl. 3. této smlouvy.

5.

Smluvní strany se dohodly, že jakékoliv změny a doplňky této smlouvy jsou možné pouze písemnou formou na základě dohody účastníků smlouvy. Tato smlouva nabývá účinnosti dnem podpisu této smlouvy smluvními stranami.

II. Žalovaný je povinen nahradit žalobcům oprávněným společně a nerozdílně náklady řízení v částce 249 324 Kč, k rukám advokáta JUDr. Jiřího Hartmanna do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Žalovaný je povinen nahradit České republice - Okresnímu soudu v Nymburce na nákladech tohoto řízení částku 9 192 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou doručenou Okresnímu soudu v Domažlicích dne 19.10.2017 domáhali nahrazení projevu vůle žalovaného k uzavření smlouvy o převodu pozemků, mimo jiné parc.č. 4459 v obci a katastrálním území Poděbrady, s tím, že žalobcům oprávněným dle § 4 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o půdě“) vznikl nárok na bezúplatný převod pozemků ve Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Čermáková.

vlastnictví státu na základě pravomocných rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl.m. Prahu a Ministerstva zemědělství-Pozemkového úřadu Praha ve výroku I. 2. tohoto rozsudku. Dle žalobců nedošlo k plnému uspokojení těchto nároků, neboť žalovaný odlišně oceňuje nevydané pozemky. Žalobci tyto požadují přecenit v celých výměrách jako pozemky stavební v hl.m. Praze cenou 250 Kč za 1m² dle § 16 odst. 1 a § 28a zákona o půdě. Konkrétně u rozhodnutí Ministerstva zemědělství- Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 864/92 ze dne 25.10.2012, namísto částky 7 336 840 Kč celkového ocenění provedeného žalovaným, mají žalobci za to, že je třeba vycházet z částky 7 553 000 Kč. U rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 864/92/1 ze dne 30. srpna 2013, činí rozdíl v ocenění částky 2 474 595 Kč a 5 444 250 Kč, u rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 864/92/2 ze dne 30. srpna 2013 rozdíl mezi 4 222 564,60 Kč a 5 025 250 Kč, u rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 864/92/3 ze dne 9. prosince 2013 rozdílné ocenění v částkách 7 239,15 Kč a 376 250 Kč, konečně u rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 864/92/4 ze dne 11. září 2014 mezi částkou 3 014 498 Kč a 3 310 340 Kč.

2. Žalobci dále v podání z 30.11.2017 rozšířili žalobu o vydání pozemků parc.č. 4680 a č. 2069 v obci a k.ú. Poděbrady. Okresní soud v Domažlicích tuto změnu připustil usnesením ze dne 6.12.2017 č.j. 9 C 125/2017-84. Dále při jednání ve věci samé dne 16.7.2019 namísto pozemku p.č. 2069 v k.ú. Poděbrady po sdělení možné překážky jeho převoditelnosti, navrhovali vydání p.č. 520/1 v obci Nymburk, k.ú. Drahelice. Tato změna byla připuštěna soudem při jednání téhož dne. Pokud žalobci nad tyto pozemky žádali vydání dalších pozemků v jiných katastrálních územích v podání ze dne 16.12.2019, soud tuto změnu usnesením ze dne 6.4.2021 č.j. 7 C 18/2019-989 s ohledem na nedostatečný skutkový podklad v dosavadním řízení již nepřipustil dle § 95 odst. 2 o.s.ř.
3. Okresní soud v Domažlicích rozhodnutím ze dne 11.5.2018 č.j. 9 C 125/2017-125, které nabylo právní moci dne 12.12.2018, vyloučil část řízení o vydání náhradních pozemků v katastrálním území Poděbrady k samostatnému projednání, současně vyslovil místní nepřislušnost a spis postoupil Okresnímu soudu v Nymburce jako místně příslušnému.
4. Žalobci se domáhali nahrazení projevu vůle o převodu nemovitostí původně v podílech vymezených v žalobě na č.l. 27. V podání ze dne 3.8.2021 tyto změnili oproti původnímu návrhu na výše specifikované ve výroku I.3, čímž současně odstranili rozpor podání ze dne 7.7.2021, který v souhrnu podílů nedával celek a odporoval předchozímu návrhu. Soud tuto změnu v usnesení při jednání dne 20.8. 2021 připustil dle § 95 odst. 1 o.s.ř., když dosavadní, byť již i kompletně zjištěný, skutkový stav, mohl být podkladem i takto změněného návrhu.
5. V průběhu řízení zemřel dne 17.8.2020 žalobce e) František Tydlitát. *Podle ust. § 107 odst. 1 a 2 o.s.ř. jestliže účastník ztratí po zahájení řízení způsobilost být účastníkem řízení dříve, než řízení bylo pravomocně skončeno, posoudí soud podle povahy věci, zda v řízení může pokračovat. Není-li možné v řízení ihned pokračovat, soud řízení přeruší. O tom, s kým bude v řízení pokračováno, soud rozhodne usnesením. Ztratí-li způsobilost být účastníkem řízení fyzická osoba a umožňuje-li povaha věci pokračovat v řízení, jsou procesním nástupcem, nestanoví-li zákon jinak, ti, kteří vstoupili do práva nebo povinnosti, o něž v řízení jde.* Na základě rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 10 ze dne 4.2.2021 č.j. 27D 1437/2010-201, které nabylo právní moci téhož dne, na jeho místo do řízení vstoupili dle citovaného § 107 odst. 2 o.s.ř. jeho dědicové Matěj, Jakub a Karolína Tydlitátovi, nově žalobci e),f),g), kteří dle rozhodnutí o pozůstalosti každý nabyli podíl ve výši 1/3 dosud nevyřádaného restitučního nároku zůstavitele z pravomocného rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 864/92/1 ze dne 30. srpna 2013, a Státního pozemkového úřadu,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Čermáková.

Krajského pozemkového úřadu pro hl. m. Prahu č.j. PÚ 864/92/2 ze dne 30. srpna 2013. O nástupnictví bylo rozhodnuto soudem při jednání dne 21.5.2021 a usnesení z téhož dne č.j. 7 C 18/2019-1002 nabyl oprávnění moci dne 9.6.2021.

6. Žalovaný se žalobou nesouhlasil. Předně považoval vlastní ocenění jednotlivých nároků žalobců za správné a jejich přecenění žalobci nedůvodné. Uplatněný restituční nárok považoval za majetkové právo, které se dle právní úpravy počítání času ve starém i novém občanském zákoníku promlčuje v obecné tříletí promlčecí lhůtě, což u jednotlivých nároků nastalo. Za počátek běhu promlčecí doby považoval datum vydání restitučního rozhodnutí o nevydání nemovitostí oprávněným osobám, respektive den právní moci těchto rozhodnutí. U jednotlivých rozhodnutí tak tyto lhůty uplynuly, konkrétně u rozhodnutí č.j. PÚ 864/92 uplynutím tří let od právní moci dne 11.2.2016, u rozhodnutí č.j. PÚ 564/92/1 dnem 27.9.2016, rozhodnutí č.j. PÚ 564/92/2 dnem 30.9.2016, rozhodnutí č.j. PÚ 564/92/3 dnem 23.12.2016, rozhodnutí č.j. PÚ 564/92/4 dne 19.9.2017. Pokud žalobci uplatnili žalobu dne 19.10.2017 u Okresního soudu v Domažlicích, bylo tak po uplynutí tříleté promlčecí lhůty. Současně poukazoval na pasivní přístup žalobců vyjma 4 z nich při uspokojování jejich nároku. K převoditelnosti náhradních pozemků namítal u pozemku p.č. 4459 v k.ú. Poděbrady jeho zařazení dle platné územně plánovací dokumentace města Poděbrady, resp. jeho podstatné části jako navrhovaného biokoridoru pod označením K 14-ZO (plochy zeleně – zeleň ochranná a izolační). Územní plán vymezuje založení lokálního biokoridoru č.13c „Žižkovo předměstí“ lokalita K 14-ZO jako veřejně prospěšné opatření pro prvky ÚSES lokálního významu. Vzhledem k umístění pozemku blízko zástavby se lze dle žalovaného navíc důvodně domnívat, že tento pozemek konkrétně vybrali za účelem spekulativních obchodů. Další z náhradních pozemků p.č. 4680 v k.ú. Poděbrady dle žalovaného byl dotčen souhlasným stanoviskem jeho předchůdce Pozemkového fondu ČR k liniové stavbě –kanalizačního řádu a závazkem ke zřízení věcného břemene v případě převodu na třetí osobu. Shodně namítal spekulativní důvody při výběru tohoto pozemku s ohledem na bezprostřední blízkost průmyslových objektů.
7. V řízení se jedná o věc s mezinárodním prvkem, neboť žalobci a) a b) jsou státními příslušníky Spolkové republiky Německo a Švédského království. Soud se proto nejprve zabýval tím, zda je dána jeho pravomoc (mezinárodní příslušnost) ve věci rozhodovat a podle jakého právního řádu má soud ve věci postupovat. Otázku pravomoci soud zkoumal z hlediska Nařízení EP a Rady (EU) č. 1215/2012, o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (dále jen „Nařízení Brusel I bis“). Podle čl. 24 odst. 1 tohoto nařízení je bez ohledu na bydliště stran dána výlučná příslušnost soudu členského státu dle polohy nemovitostí, o něž v řízení jde. Předmětné pozemky se nachází v České republice, je tak dána příslušnost českých soudů. Pokud jde o hmotné právo, je v daném případě vzhledem k absenci dvoustranných smluv i práva Evropské unie rozhodné ustanovení § 69 zákona o mezinárodním právu soukromém, z.č. 91/2012 Sb., dle kterého je rozhodným ukazatelem pro výběr právního řádu také poloha nemovitosti, tedy český právní řád.
8. Před samotným popisem zjištěného skutkového stavu soud poukazuje, že vzhledem k okolnostem na počátku původní žaloby a vyloučení tohoto řízení jako samostatného nároku Okresním soudem v Domažlicích, vycházejícího však vzhledem k rozsahu náhradních pozemků z celkových 5ti restitučních nároků žalobců (některé svědčící jen některým z nich), se soud i s ohledem na ekonomiku řízení nezabývá všemi uplatněnými restitučními nároky, když pro vydání náhradních pozemků ve výše uvedeném rozsahu byly dostatečné toliko některé a dokazování dalších zejména ve vztahu k jejich přecenění považoval proto za nadbytečné.
9. Soud vycházel z takto zjištěného skutkového stavu věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Čermáková.

10. Mezi účastníky byl nesporný vznik nároku žalobců vůči žalovanému na bezúplatný převod jiného pozemku či pozemků ve vlastnictví státu na základě pravomocných rozhodnutí ve výroku I. tohoto rozsudku. Žalobcům h) – m) na základě rozhodnutí Ministerstva zemědělství-Pozemkového úřadu Praha č.j. PÚ 864/92 ze dne 25.10.2012 byla přiznána náhrada za pozemky v katastrálním území Břevnov, které nebylo možné pro překážku zastavěnosti vydat. Konkrétně se jednalo o pozemky PK parc.č. 3602, 3604, 3606, 3601, 3638, 3624, 3592, 3594 a 3595. Podíly žalobců h) a i) Karla Svobody a Mgr. Kateřiny Šimůnkové činily u každého ideální 45/200, u žalobkyně j) Ligy na ochranu zvířat České republiky podíl 2/200, žalobce k) Sdružení Akhal-teke.cz podíl 8/200 a žalobci l) a m) Ing. Petr Kolátor a Mgr. Jan Kolátor každý o velikosti 1/4. Tito jsou dědici původních spoluvlastníků Libuše Wiltové, zemřelé dne 23.1.1962, JUDr. Vladimíra Kolátora, zemř. 18.8.1986 a Ing. Oldřicha Kolátora st., zemř. 26.12.1981. Na žalobkyni i) Kateřinu Šimůnkovou přešel nárok na poskytnutí náhrady z jejího otce Radovana Valeše k 28.8.2017, shodně na žalobce l) Ing. Petra Kolátora od otce Ing. Oldřicha Kolátora k 3.10.2014.
11. Dále žalobcům a) až m) svědčí na základě rozhodnutí Státního pozemkového úřadu –Krajského pozemkového úřadu pro hl.m. Praha č.j. PÚ 864/92/2 ze dne 30.8.2013 nárok na náhradu za pozemky v katastrálním území Hostivař, které nebylo možné pro překážku zastavěnosti průmyslovými halami vydat. Konkrétně se jednalo o pozemky PK parc.č. 2529, 2527, 2528 a 2530. Podíly jednotlivých žalobců činily u žalobce a) a předchůdce žalobců e),f),g) Ing. Eduarda Puttrelika a Františka Tydlitáta po 1/6, žalobci b),c) a d) Ing. Persson, Ing. Živný a MUDr. Závěská podíl o velikosti ideální 1/24, žalobcům h) a i) Karlu Svobodovi a Mgr. Šimůnkové o velikosti 45/400, žalobkyni j) Liga na ochranu zvířat České republiky 2/400, žalobci k) Sdružení Akhal-teke.cz podíl 8/400 a žalobci l) a m) Ing. Petru Kolátorovi a Mgr. Janu Kolátorovi každému o velikosti 1/8. Tito jsou dědici původních spoluvlastníků Boženy Putterlikové, zemř. Dne 4.12.1996, Václava Tydlitáta st., zemř. 4.6.1962, Františka Tydlitáta st. zemř. 11.12.1962, dále Libuše Wiltové, zemřelé dne 23.1.1962, JUDr. Vladimíra Kolátora, zemř. 18.8.1986 a Ing. Oldřicha Kolátora st., zemř. 26.12.1981. Na žalobkyni i) Kateřinu Šimůnkovou přešel nárok na poskytnutí náhrady z jejího otce Radovana Valeše k 28.8.2017, shodně na žalobce l) Ing. Petra Kolátora od otce Ing. Oldřicha Kolátora k 3.10.2014.
12. Další nespornou skutečností, kterou vzal soud dle ust. § 120 odst. 3 o.s.ř. za svou bylo, že žalovanému svědčí právo hospodaření s majetkem ve vlastnictví České republiky, mimo jiné s pozemky p.č. 4459 o výměře 20 141 m² a p.č. 4680 o výměře 8 932 m², obojí původ pozemkový katastr, v obci a katastrálním území Poděbrady, dále k pozemku parc.č. 520/1 o výměře 22 294 m² v obci Nymburk a katastrálním území Drahelice, vše zapsané v evidenci katastru nemovitostí vedené Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Nymburk na listu vlastnictví č.10002. Nesporným bylo také jejich ocenění na částku 112 790 Kč u pozemku p.č. 4459, částku 52 159 Kč pozemku p.č. 4680 a 122 253 Kč pozemku 520/1 dle ocenění provedeném Ing. Janem Skyvou, znalcem z oboru stavebnictví a ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí ve znaleckém posudku č.zn. deníku 141/16-7294 ze dne 6.11.2016 a ocenění provedeném Ing. Zdeňkem Tomíčkem, znalcem z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí ve znaleckém posudku č. zn. deníku 10088-88(2) ze dne 22.2.2018 a Ing. Josefa Vaňka ze dne 22.9.2017 se shodnou odborností.
13. Pokud jde o dosud provedená čerpání uplatněných restitučních nároků nebylo mezi stranami sporu u rozhodnutí č.j. PÚ 864/92 ze dne 25.10.2012, že jediný žalobce m) Mgr. Jan Kolátor nemá vyčerpánu částku 10,67 Kč dle ocenění provedeného žalovaným a u rozhodnutí č.j. PÚ 864/92/2 ze dne 30.8.2013 zbývá toliko žalobci l) Ing. Petru Kolátorovi k uspokojení 527 820,58 Kč a žalobci c) Ing. Jirřimu Živnému 0,70 Kč, když žalobkyně d) MUDr. Zuzana Závěská má evidováno přečerpání -2 878,06 Kč.

14. K otázce postupu žalovaného při uspokojení nároků žalobců soud zjistil, že dopisem ze dne 17.7.2013 (doručen dle otisku podacího razítka 14.11.2012) ve věci restitučního nároku č.j. PÚ 864/92 JUDr. Pavel Ulrych v zastoupení žalobců Karla Svobody, Radovana Valeše, Ligy na ochranu zvířat ČR, Mgr. Jana Kolátora adresovaném Státnímu pozemkovému úřadu žádal o nové ocenění nevydaných pozemků včetně pozemku parc.č.3595, neboť tyto byly určeny době převzetí státem k zástavbě. K tomuto dopisu měly být doloženy plánové nákresy a dopisy o zřízení stavebního obvodu. Zastoupení zmíněných žalobců bylo doloženo plnými mocemi pro JUDr. Ulrycha z 12.2., 17.6. a 16.7.2013.
15. Ing. Petr Kolátor v zastoupení Ing. Oldřicha Kolátora, nar. 1926 dopisem z 24.3.2013 vyslovil nesouhlas s oceněním restitučního nároku č.j. PÚ 864/92, dopis byl dle otisku podacího razítka doručen Státnímu pozemkovému úřadu dne 27.3.2013. Shodně učinil Radoval Valeš v dopise z 16.4.2013 doručeném dle otisku podacího razítka Státnímu pozemkovému úřadu dne 2.5.2013 a Karel Svoboda dopisem z 16.4.2013 doručeným následující den.
16. Mgr. Jan Kolátor ve vztahu k rozhodnutí č.j. PÚ 864/92/2 dopisem z 24.3.2015 (doručen dle otisku podacího razítka 27.3.2015) uplatnil dle textu za veškeré oprávněné osoby z tohoto rozhodnutí stížnost k ředitelce Státního pozemkového úřadu Ing. Svatavě Maradové, MBA k chybnému ocenění restitučních nároků i přes již doloženou rozsáhlou dokumentaci.
17. Ing. Pavel Vacek dopisem z 13.1.2015 doručeným Státnímu pozemkovému úřadu ve věci restitučního nároku č.j. PÚ 864/92/2 doplnil za oprávněné osoby znalecký posudek č. 63/14-7042 a požadoval správné celkové ocenění na částku 5 025 250 Kč. Dle doložených plných mocí z 17.4. 2014, 23.4.2014, 22.5.2014, 22.11.2017, 17.7.2015, 12.6.2014, 15.10.2014, 15.6.2017, 17.2.2015, 15.7.2014 Ing. Vacek jednal v zastoupení žalobců Sdružení Akhal –Teke.cz, Mgr. Jana Kolátora, Ligy na ochranu zvířat ČR, Karla Svobody, Kateřiny Šimůnkové, Ing. Yvonne Persson, MUDr. Zuzany Záveské, Ing. Petra Kolátora, Františka Tydlitáta, Ing. Jiřího Živného, Ing. Eduarda Putterlika.
18. V odpovědi na tento dopis datované dne 23.1.2015 adresované Ing. Vackovi Státní pozemkový úřad odkázal na právní úpravu do roku 1950 týkající se stavebního a územního řízení, v níž nebylo specifikováno, co je stavební pozemek a byla používána odlišná terminologie. Odlišně byly zpracovávány i regulační plány než pozdější územně plánovací dokumentace. Plochy vyznačené v regulačních plánech pro ulice byly jednoznačně vymezeny jako plochy, kde nelze stavět. Proto v případech, kde je dokládán regulační plán, se pro dané účely plochy vymezené pro ulice jako pozemky určené pro stavbu neoceneňují.
19. V dopise adresovaném Krajskému pozemkovému úřadu pro hl.m. Prahu ze dne 24.3.2015 sděloval Ing. Václav Kohlíček, ředitel odboru restitucí SPÚ ve věci přeceňování již vypořádaných restitučních nároků, že jde o problematiku specifickou jen v KPÚ pro hl.m. Prahu a posouzení tohoto postupu otázkou právní. Odbor řízení restitucí doporučuje postupovat dle dříve uplatňované zásady a nároky po uplynutí 3 let od jejich vypořádání nepřehodnocovat a ponechat na oprávněné osobě, aby se dalších nároků domáhala soudní cestou.
20. K ocenění nevydaných pozemků soud zjistil z doloženého znaleckého posudku Daniely Raškové, znalkyně pro obor ekonomika, odvětví ceny a odhady porostů a pozemků č. 2630/2013 znaleckého deníku ze dne 26.8.2013, který byl vypracován s vědomím následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku, že při ocenění parc.č. 3595 původ PK v k.ú. Břevnov tato část pozemku o výměře 1382 m² ocenila jako stavební v částce 250 Kč/m², tj. 345 500 Kč a další výměru 896 m² částkou 8,75 Kč jako kultura role. Vycházela z toho, že tyto přešly na čsl. stát dne 17.3.1950 na základě 2 smluv trhových zapsaných do pozemkových knih pod čd. Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Čermáková.

6061/50 a č. 6062/50. Tyto pozemky byly určeny pro stavbu podle předloženého plánovacího nákresu pro stavební obvod č. 18a, schválený dne 14.2.1948 Ministerstvem techniky a ověřený stavebním úřadem –odb. 2 regulačním, přičemž část pozemku p.č. 3595 o výměře 896 m² je uvedena mimo území určení k zastavění, přešla jako role a byla takto i oceněna.

21. Znalec Ing. Jan Skyva z oboru stavebnictví a ekonomika, odvětví stavby obytné, ceny a odhady nemovitostí ve znaleckém posudku č.zn. deníku 69/17-7378 ze dne 15.5.2017 ocenil celou pozemkovou parcelu č. 3595 ve výměře 2 278 m² jako stavební v částce 250 Kč/m², tj. 569 500 Kč. Uvedl, že pozemky byly zastavěny před účinností zákona bytovými a rodinnými domy, poliklinikou a obslužnými komunikacemi.
22. Znalkyně Daniela Rašková dále v posudku ze dne 14.3.2014 č. 2687/2014 znaleckého deníku, který byl také vypracován s vědomím následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku, uvedla ohledně ocenění pozemků v k.ú. Hostivař, obec Praha, že pozemky p.č. 2528, p.č. 2529, p.č. 2530 přešly na čsl. stát dne 22.2.1952 výměrem ÚNV hl.m. Prahy zn. 611-7-28.XI.50-IX podle z.č. 46/1948 Sb. o nové pozemkové reformě. Podkladem ocenění byl návrh přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XIII –Hostivař na sever od státní dráhy Praha –Benešov, 18a v měřítku 1:2880 ze dne 20. 3. 1937. Podle sdělení Institutu plánování a rozvoje hl.m. Prahy ze dne 12.2.2014 není v evidenci pro tyto pozemky novější územně plánovací dokumentace, která by nahrazovala výše uvedený regulační a zastavovací plán. Proto byly dle požadavku SPÚ tyto oceněny v částech komunikací jako role, a to u p.č. 2529 výměra 348 m², u p.č. 2528 výměra 2 714 m² a p.č. 2530 výměra 225 m² v částce 5,80 Kč/m².
23. Znalec Ing. Jan Skyva v posudku ze dne 10.12.2014 vypracovaném s vědomím následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku poř.č. zn. deníku 63/14-7042 veškeré výměry pozemků p.č. 2528, p.č. 2529, p.č. 2530 v k.ú. Hostivař ocenil jako stavební částkou 250 Kč/m², když vyšel ze zjištění, že dle schváleného přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XIII –Hostivař na sever od státní dráhy Praha –Benešov, 18a v měřítku 1:2880 ze dne 20. 3. 1937 jsou určeny k zastavění průmyslovými halami včetně ploch bezprostředně souvisejících a komunikacemi.
24. K rozporným závěrům obou posudků soud oba znalce vyslechl při jednáních ve věci samé dne 16.7.2019 a 1.10.2019. Znalkyně Rašková uvedla, že pozemek p.č. 3595 v k.ú. Břevnov je mimo hranici zastavěného území a doložila kompletní přílohy posudku založené na č.l. 471 až 474 spisu, z nichž má být tato hranice patrná. Uvedla, že při zadání posudku ze strany pozemkového úřadu obdržela podklady, grafické vyjádření části, která byla určena k zastavění a která nikoliv, toto ověřila a ocenila. U k.ú. Hostivař se domnívala, že komunikace nemůže začlenit do ocenění jako stavební. Znalec Ing. Skyva uvedl, že při ocenění vycházel z podkladů zadavatele, tedy žalobců, není kompetentní určit druh pozemku a označit tyto na přiložených pláncích. Při vypracovávání posudků si obstarával podklady od Institutu plánování a rozvoje hl.m. Prahy, kde byly patrné, avšak neučinil je přílohou svých posudků, žalobci by tyto měli mít k dispozici.
25. Žalobci doložili výřezy přehledného regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XIII (Břevnov) s přílehlými částmi Prahy XVIII (Střešovice a Liboc) ze dne 20. 3. 1937, potvrzené Ministerstvem veřejných prací dne 29.9.1937 a nákres stavebního obvodu 18a na části území Prahy XVIII-Břevnov, schválený Ministerstvem techniky dne 14.2.1948 spolu s geodetickou zprávou vypracovanou společností Hrdlička spol. s .r.o. a ověřenou Ing. Martinem Podlahou, úředně oprávněným zeměměřičským inženýrem, kterou byly transformovány zákresy původních parcel PK do platné mapy katastru nemovitostí, soutisk parcel PK s regulačním a zastavovacím plánem a identifikací parcel PK v platné mapě KN vyhotovené dne 19.2.2021.Podle tohoto zakreslení bylo soudem zjištěno, že parcela č. 3595 v k.ú. Břevnov dle Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Čermáková.

připojené legendy Institutu plánování a rozvoje hl.m. Prahy zasahuje do části přilehlé komunikace včetně zeleného „pruhu“ mezi vozovkami a nacházela se celá na území určeném k výstavbě.

26. Dále doložili regulační a zastavovací plán pro část území Prahy XIII –Hostivař na sever od státní dráhy Praha –Benešov, archivní značka SRK000687, schválený Ministerstvem veřejných prací dne 20.3.1937 současně s výše zmíněnou transformací původních parcel PK do platné mapy katastru nemovitostí vypracovanou společností Hrdlička spol. s r.o., z nichž je zřejmé, že pozemky PK parc.č. 2529 , 2528 a 2530 v k.ú. Hostivař v celých svých výměrách byly součástí areálu k zastavění průmyslovými budovami dle legendy včetně zakreslené komunikace.
27. K převoditelnosti náhradních pozemků provedl soud následující zjištění. Dle znaleckého posudku Ing. Jana Skyvy, znalce z oboru stavebnictví a ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí č.zn. deníku 141/16-7294 ze dne 6.11.2016 je parcela č. 4680 v k.ú. Poděbrady vedena bez určení druhu, v současné době zemědělsky využívána a podle územně plánovací dokumentace v nezastavitelné části obce s výskytem náletových několika stromů. Dle sdělení obce Chot'anky ze dne 31.7.2019 byla výstavba kanalizace na pozemcích p.č. PK 4680 a p.č. 4669/1 dokončena zkolaudována v roce 2016 a přes tento pozemek vede kanalizační řád.
28. Pozemek p.č. 4459 dle sdělení Městského úřadu Poděbrady, odboru výstavby z 27.11.2017 není vyloučen z převodu a není určen k zástavbě. Na jeho části je navrhován lokální biokoridor označený K 14-ZO - plochy zeleně – zeleň ochranná a izolační, pro který územní plán vymezuje veřejně prospěšné opatření pro prvky ÚSES lokálního významu označené lokální biokoridorem č.13c „Žižkovo předměstí.“
29. Pozemek p.č. 520/1 v obci Nymburk a katastrální území Drahelice dle znaleckého posudku Ing. Zdeňka Tomíčka, znalce z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady nemovitostí č. zn. deníku 10088-88(2) ze dne 22.2.2018 je pozemek zemědělsky využíván a je bez porostů, dle ÚPD zahrnut do zón P-přírodní zóna a v části Z plochy zemědělské.
30. Současně nebylo zjištěno a z pořízeného výpisu katastru nemovitostí, částí listu vlastnictví č. 10002 pro obec Nymburk a Poděbrady nevyplývá, že by uvedené náhradní pozemky byly předmětem jiného řízení či dotčeny omezením dispozice nařízením předběžného opatření v jiném řízení.
31. *Při právním hodnocení vycházel soud z níže uvedených právních předpisů.*
32. *Podle ustanovení § 11a zákona č. 229/1991 Sb. o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen zákon o půdě) ve znění účinném ke dni vydání tohoto rozhodnutí, dle jehož odst. 1 oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemek odňatý způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním, se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby.*
33. *Podle odst. 2 tohoto ustanovení veřejné nabídky sestavuje pozemkový úřad jak z pozemků, které se nacházejí v zastavěném území obce nebo zastavitelné ploše takto vymezenými závaznou částí schválené územně plánovací dokumentace, pokud jejich převodu nebrání zákonná překážka, tak z pozemků, které se nacházejí mimo zastavěné území obce nebo zastavitelné ploše takto vymezenými závaznou částí územně plánovací dokumentace. Pozemky nepřevedené na základě této nabídky budou předmětem převodu podle zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů.*

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Čermáková.

34. *Cena pozemků uvedená ve veřejné nabídce se podle ust. § 11a odst. 13 zákona o půdě stanoví podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., přičemž pozemky určené schválenou územně plánovací dokumentací ke zastavění budou oceněny jako stavební. Ustanovení § 6 vyhlášky č. 85/1976 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů, se nepoužijí. Stejným způsobem se ocení i pozemky převáděné mimo veřejnou nabídku podle odstavce 11.*
35. *Podle § 28a tohoto zákona pokud tento zákon nestanoví jinak, poskytují se náhrady podle tohoto zákona v cenách platných ke dni 24. června 1991, a to u věcí nemovitých v cenách podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., a u věcí movitých v zůstatkových účetních cenách, u věcí movitých s nulovou zůstatkovou cenou ve výši 10 % pořizovací ceny.*
36. *Podle § 14 odst. 1 vyhl.č. 182/1988 Sb. ve znění vyhl.č. 316/1990 Sb. ve znění účinném ke dni 24. června 1991 cena za 1 m² nebo jeho části určeného pro stavbu 15) nebo ke zřízení zahrady a nebo pozemku vedeného v evidenci nemovitostí jako zastavěná plocha a nádvoří 16), zahrada 17), nejde-li o pozemek oceňovaný podle odstavce 2, činí:
250,- Kčs v hlavním městě Praze.*
37. Po posouzení výše uvedených skutečností a výsledků provedeného dokazování soud návrhu žalobců vyhověl. Jak bylo uvedeno výše, nebylo mezi účastníky sporu ohledně vzniku restitučních nároků všech žalobců výše citovanými rozhodnutími. Žalobcům jako dědicům původních spoluvlastníků Libuše Wiltové, zemřelé dne 23.1.1962, JUDr. Vladimíra Kolátora, zemř. 18.8.1986 a Ing. Oldřicha Kolátora st., zemř. 26.12.1981 nebylo možné vydat pozemky v katastrálních územích Praha - Břevnov a Hostivař dle § 11 odst. 1 písm. c) zákona o půdě a za tyto pozemky jim dosud nebyla poskytnuta náhrada. Prvotní stěžejní námitkou k obraně žalovaného, jíž se soud zabýval, byla námitka promlčení nároku žalobců na jejich ocenění, resp. přecenění dle požadavků žalobců. Soud k této otázce uzavřel, že požadavek na určení výše restitučního odpovídající příslušným právním předpisů nepředstavuje samostatné majetkové právo, které by vůbec podléhalo promlčení, ať již dle ust. § 100 odst. 2 občanského zákoníku č. 40/1964 Sb. ve znění do 31.12.2013 či z.č. 89/2012 Sb., § 611 o.z., jak zmínil například Nejvyšší soud v jednom z posledních rozhodnutí- usnesení ze dne 24.1.2018 sp.zn. 28 Cdo 4173/2017, byť tuto otázku jako nepřípustnou v dovolacím řízení jinak neřešil.
38. Další ze sporných otázek tohoto sporu bylo samotné posouzení postupu žalobců při vypořádání jejich nároků a míry možné liknavosti ze strany žalovaného, za splnění této podmínky, s tím související výše těchto nároků, které byly vesměs u většiny žalobců v rozsahu ocenění žalovaného vyčerpány. Soud k tomuto připomíná, jak ostatně bylo uvedeno již v úvodu tohoto rozhodnutí v odst. 8, že vlivem okolností bylo původně vycházeno, a žalobci uplatněno k vypořádání celkem 5 restitučních nároků či rozhodnutí, ač k uspokojení původně uplatněných tří náhradních pozemků byl tento rozsah nadbytečným. Soud proto dokazování zaměřil jen na část z nich, u nichž měl skutkový podklad pro ocenění zjištěn úplně a dalšími se z důvodu procesní ekonomie nezabýval, což se týká i rozhodnutí PÚ 864/92/1 z 30.8.2013, u kterého se domnívá, že závěr o možném ocenění celého pozemku p.č. 2405 v k.ú. Hostivař i v rozsahu sporné výměry 12 246 m² jako stavebního by předpokládal další zjištění nad rámec tohoto řízení. Pro posouzení této žaloby se tak zabýval nároky č.j. PÚ 864/92 a PÚ 964/92/2, jež jsou pro plnění požadované žalobci dostatečné u všech z nich.
39. K samotnému základu tohoto sporu pramenícího z ust. zákona o půdě předpokládajícího v § 11a výběr pozemků z veřejných nabídek, není-li stanoveno jinak, soud dodává, že dle již ustálené judikatorní praxe Nejvyššího soudu České republiky, tak Ústavního soudu je to žalovaný, kdo

nese zákonnou povinnost uspokojovat práva oprávněných osob z restitučních nároků, tedy převádět náhradní pozemky, přičemž struktura jeho nabídky musí mít takové kvalitativní a kvantitativní parametry, aby byla náhrada poskytnuta v co možná nejkratší době a co možná nejširšímu okruhu oprávněných osob. Podstatou je, že nárok oprávněných osob na vydání náhradního pozemku nebyl a není dlouhodobě uspokojen. Žaloba domáhající se vydání konkrétního pozemku, ačkoliv takový nárok sám nelze ze zákonné úpravy dovodit, může potom představovat možný prostředek obrany proti libovůli. Postup státu při plnění jeho závazků je nutno vždy posuzovat z hlediska principu rovnosti. Pokud stát disponuje aparátem umožňujícím účinné působení na dlužníky, je třeba tím spíše dbát, aby naopak v postavení dlužníka nesl odpovědnost za prodlení s plněním svých závazků, tak jako každý jiný dlužník. Jestliže tedy pro obecného dlužníka platí, že se musí zdržet jednání mařících uspokojení věřitele, pak z ústavního principu rovnosti vyplývá, že stát a jeho orgány jako dlužník rovněž nesmí fakticky mařit uspokojování věřitelů z pohledávek, jejichž existence byla potvrzena rozhodnutím orgánů veřejné moci (viz. např. nálezy Ústavního soudu sp. zn. . III. ÚS 495/02, I.ÚS 3169/07, I. ÚS 125/10). Podle rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 28 Cdo 5389/2014 je právo oprávněné osoby na poskytnutí náhradního pozemku vymožitelné, je soudem chráněno a lze je realizovat uložením povinnosti uzavřít smlouvu. Ani postup dle § 11a zákona o půdě nemusí být vždy zárukou řádného plnění povinností Pozemkového fondu k převodu náhradních pozemků. Nesnáze při vyřizování nároků vyplývajících z restitučních předpisů nesmí státní orgán přesouvat na osoby oprávněné. Uspokojení nároku oprávněné osoby způsobem vymykajícím se postupu dle § 11a zákona o půdě je ovšem třeba mít za výjimečné, podmíněné zjištěními vedoucími k závěru, že postup Pozemkového fondu ČR (nyní Státního pozemkového úřadu) lze kvalifikovat jako liknavý či svévolný a uspokojení mimo veřejnou nabídku je namíste tehdy, kdy oprávněná osoba se přes svůj aktivní přístup nemůže dlouhodobě domoci svých práv.

40. Ve světle těchto judikatorních závěrů se soud zabýval mírou naplnění podmínek tohoto výjimečného postupu a závěru o aktivitě žalobců a naopak liknavého a svévolného přístupu žalovaného. V daném případě, byly nároky žalobců v základním rozsahu vesměs žalovaným uspokojeny, míněno tedy v rozsahu, který žalovaný uznal a v jakém sám výši těchto nároků určil. Ačkoliv nelze přehlédnout, že valnou měrou k uspokojení došlo v soudních řízeních vedených jednotlivými žalobci. Míru liknavosti žalovaného však soud spatřuje v postupu žalovaného při tzv. přecenění obou nároků. Žalovaný namítal, že žalobci nepostupovali ve shodě, aktivně své nároky řešila jen část z nich, a zbývající byly při jejich uplatnění pasivní. Soud má za to, že z výše popsaných skutkových zjištění, zejména postupu doloženého žalobci skrze zmocněné osoby, zejména Ing. Pavla Vacka v odst. 17 a 18 odůvodnění tohoto rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že se aktivně podíleli na správném vypořádání svých restitučních nároků všichni žalobci, kteří uplatnili tuto žalobu. Doložili spolu s dalšími, kteří vystupovali tedy aktivněji, požadované doklady a trvali na určení výše ocenění dle požadavků v této žalobě. S ohledem na další listiny jimi předložené, čímž soud míní stanovisko odboru restitucí SPÚ, ředitele Ing. Václava Kohlíčka ze dne 24.3.2015 adresované Krajskému pozemkovému úřadu pro hl.m. Prahu bylo přehodnocení stanoviska žalovaného zjevně nemožné a pro naplnění předpokladu pro závěr o jeho svévolném a liknavém postupu odůvodňujícím tak současně i základ této žaloby, dostačující.
41. Pokud jde o ocenění obou restitučních nároků, vycházel soud také z ustálené rozhodovací praxe, dle které „za pozemky je třeba osobě oprávněné poskytnout náhradu jako za pozemky určené pro stavbu (§ 14 odst. 1 vyhlášky č. 182/1988 Sb.), byť byly v době převodu na stát v evidenci nemovitostí vedeny jako zemědělské, (tj. v době prodeje existující územně plánovací dokumentace, vykoupení za účelem výstavby sídliště, bezprostřední realizace výstavby) – rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17.3.2014 sp.zn. 28 Cdo 4237/2013.

42. Dále dle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3.2.2016 sp.zn. 28 Cdo 3689/2015 „pro výši náhrady za nevydaný pozemek podle zákona o půdě je rozhodný charakter pozemku v době přechodu na stát, i když se při samotném výpočtu náhrady postupuje v souladu s cenovým předpisem platným ke dni účinnosti zákona o půdě. Pokud byly dané pozemky ke dni odnětí vlastnického práva oprávněným osobám (respektive jejich právním předchůdcům) pozemky stavebními, popřípadě byly za tímto účelem vykupovány či odebírány, je za ně třeba poskytnout náhradu jako za pozemky určené pro stavbu dle § 14 odst. 1 vyhlášky č. 182/1988 Sb. Při hodnocení povahy odňatých pozemků mohou soudy brát v potaz rozmanité okolnosti, které se v kontextu projednávaného případu pro posouzení této otázky jeví relevantní, mezi skutečnostmi, jež připadají v úvahu, však zpravidla bude mít značnou váhu obsah územně plánovací dokumentace, determinující funkční využití dotčených nemovitostí ke dni jejich přechodu na stát.“
43. Vzhledem k rozdílným závěrům obou účastníky předložených znaleckých posudků (v případě 1 posudku Ing. Skyvy bez náležitostí § 127a o.s.ř., tudíž jen listinného důkazu), se soud pokusil po doložení samotných jejich příloh a podkladů o jejich objasnění skrze výslech obou znalců. Tento krok v podstatě vyústil ve zjištění, že jak Ing. Skyva, tak znalkyně Rašková vycházeli ze zadání účastníků, Ing. Skyva ani podklady pro identifikaci sporných částí pozemků nedisponoval. Soud proto vyzval žalobce k doplnění důkazů osvědčujících tato sporná tvrzení, tedy že se nalézaly v částech určených v rozhodných obdobích k zastavění a byly určeny ke stavbě, což byly u těchto rozhodnutí okamžiky 17.3.1950 (tj. rozhodnutí č.j. PÚ 864/92 den, kdy pozemky včetně p.č. 3595 přešly do vlastnictví čsl. státu na základě trhových smluv zapsaných do pozemkových knih pod čd. 6061/50 a čd. 6062/50) a den 22.2.1952 (rozhodnutí č.j. PÚ 864/92/2, kdy ke shodnému došlo na základě výměru ÚNV hl.m. Prahy zn. 611-7-28.XI.50-IX podle z. č. 46/1948 Sb. o pozemkové reformě). Soud uzavřel, že žalobci po doplnění zejména geodetické zprávy vypracované společností Hrdlička spol. s r.o. ověřené Ing. Martinem Podlahou, úředně oprávněným zeměměřičským inženýrem, kterou byly transformovány zákresy původních parcel PK do platné mapy katastru nemovitostí, vyhotoven soutisk parcel PK s regulačním a zastavovacím plánem a identifikací parcel PK v platné mapě KN v obou případech prokázali, že sporné části původních pozemků byly v části určené k zastavění. U parcely PK č. 3595 v k.ú Břevnov na základě regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XIII (Břevnov) s přilehlými částmi Prahy XVIII (Střešovice a Liboc) ze dne 20. 3. 1937, potvrzené Ministerstvem veřejných prací dne 29.9.1937 a nákresu stavebního obvodu 18a na části území Prahy XVIII-Břevnov, schváleného Ministerstvem techniky dne 14.2.1948 vyplývá, že tato zasahuje do přilehlé komunikace včetně zeleného pásu mezi vozovkami. Pozemky PK parc.č. 2529 , 2528 a 2530 v k.ú. Hostivař dle regulačního a zastavovacího plánu pro část území Prahy XIII –Hostivař na sever od státní dráhy Praha –Benešov, archivní značka SRK000687, schváleného Ministerstvem veřejných prací dne 20.3.1937 byly součástí průmyslového areálu a mimo zastavěné části zasahují také do komunikace průmyslové zóny.
44. Na základě tohoto závěru dospěl soud k ocenění nároku dle rozhodnutí č.j. PÚ 864/92 správně na částku 7 553 000 Kč, tedy rozdíl oproti ocenění žalovaného v částce 216 160 Kč představující ocenění sporné výměry 896 m² částkou 250 Kč/m² (žalovaným oceněno částkou 8,75 Kč/m², tj. rozdíl částek 224 000 Kč a 7840 Kč)) a u PÚ č.j. 864/92/2 rozdíl v částce 802 685,40 Kč u p.č. 2529 výměra 348m², p.č. 2528 výměra 2 714 m² a p.č. 2530 výměra 225 m² původně oceňovaná částkou 5,80 Kč/m² jako role (rozdíl celkem 821 750 Kč a 19 064,60 Kč).
45. Na základě tohoto přecenění by žalobci h) až m) disponovali dle rozhodnutí č.j. PÚ 864/92 nárokem ve výši 48 636 Kč každý ze žalobců h) a i) Karel Svoboda a Kateřina Šimůnková, žalobce j) Liga na ochranu zvířat ČR v částce 2 161,60 Kč, žalobce k) Sdružení Akhal.Teke s.r.o. v částce 8 646,40 Kč a žalobci l)a m) Ing. Petr Kolátor a Mgr. Jan Kolátor v částce 54 040 Kč každý. Podle rozhodnutí č.j. PÚ 864/92/2 pak žalobce a) Ing. Eduard Putterlik disponuje

částkou k uspokojení 133 781,01 Kč, žalobci b),c) a d) Ing. Yvonna Persson , Ing. Jiří Živný a MUDr. Zuzana Závěská každý po 33 445,2 Kč, žalobci e),f) a g) Matěj, Jakub a Karolína Tydlitátovi každý v částce 44 593,67 Kč, žalobci h) a i) Karel Svoboda a Kateřina Šimůnková v částce každý 90 302,18 Kč, žalobce j) Liga na ochranu zvířat ČR v částce 4 013,43 Kč, žalobce k) Sdružení Akhal.Teke s.r.o. v částce 16 053,72 Kč a žalobci l) a m) Ing. Petr Kolátor a Mgr. Jan Kolátor v částce 100 335,75 Kč každý.

46. Současně soud neshledal důvody, pro které by nebylo možné vydání náhradních pozemků zvolených žalobci. Ohledně pozemku p.č. 520/1 v k.ú. Drahelice nebylo ze strany žalovaného nic relevantního v tomto směru tvrzeno, pozemek je zemědělsky využíván, shodně jsou i další dva v k.ú. Poděbrady, a to pozemky p.č. 4459 a 4680 ve zjednodušené evidenci. Pokud žalovaný namítal u prvního z nich plánovaný biokoridor a vedení kanalizačního řádu u druhého, nejedná se okolností mající na posouzení jejich převoditelnosti vliv. Tyto nejsou v rozporu s jejich určením k zemědělskému užití, tomuto nebrání ani kanalizační vedení. Skutečnost, že se žalovaný zavázal v minulosti ke zřízení věcného břemene z tohoto důvodu, mohl toto realizovat kdykoliv po její výstavbě v roce 2016, není také okolností bránící převodu.
47. Žalobcům dle návrhu ze dne 3.8.2021 tyto pozemky v celkové hodnotě 287 202 Kč zaokrouhleně určil do spoluvlastnictví v podílech tam uvedených, když se domnívá, že je na žalobcích, aby určili, jakou měrou se budou na těchto podílet a čerpat své nároky, samozřejmě v disponibilních výších po přecenění jejich nároků. Takto nabydou níže uvedené podíly oproti tomu odpovídajícímu čerpání výše uvedených restitučních nároků vypočtených jim jednotlivě takto:
48. a) Ing. Eduard Putterlik podíl o velikosti 15 122/100 000, čerpá částku 43 431 Kč
 b) Ing. Yvonna Persson podíl o velikosti 3 780/100 000, čerpá částku 10 856 Kč
 c) Ing. Jiří Živný podíl o velikosti 3 780/100 000, čerpá částku 10 856 Kč
 d) MUDr. Zuzana Závěská podíl o velikosti 3 780/100 000, čerpá částku 10 856 Kč
 e) Matěj Tydlitát podíl o velikosti 5 041/100 000, čerpá částku 14 478 Kč
 f) Jakub Tydlitát, podíl o velikosti 5 041/100 000, čerpá částku 14 478 Kč
 g) Karolína Tydlitátová podíl o velikosti 5 041/100 000, čerpá částku 14 478 Kč
 h) Karel Svoboda podíl o velikosti 13 143/100 000, čerpá částku 37 747 Kč
 i) Mgr. Kateřina Šimůnková, podíl o velikosti 13 143/100 000, čerpá částku 37 747 Kč
 j) Liga na ochranu zvířat ČR, podíl o velikosti 584/100 000, čerpá částku 1 677 Kč
 k) Sdružení Akhal-Teke.cz, podíl o velikosti 2 337/100 000, čerpá částku 6 712 Kč
 l) Ing. Petr Kolátor, podíl o velikosti 14 604/100 000, čerpá částku 41 943 Kč
 m) Mgr. Jan Kolátor podíl o velikosti 14 604/100 000, čerpá částku 41 943 Kč.
49. Při úvaze o nákladech řízení účastníků soud zohlednil charakter tohoto řízení dle § 153 odst. 2 o. s. ř., kde soud není vázán žalobním petitem. Ukáže-li se v průběhu řízení, že oprávněnou osobou vybraný pozemek není k převodu způsobilý, lze žalobě vyhovět i převodem jiného vhodného pozemku za předpokladu, že s takovým plněním oprávněná osoba souhlasí. Žalobci v tomto řízení takto postupovali, na počátku řízení uplatnili celkem 3 náhradní pozemky, po zohlednění postupu výše byly v řízení úspěšnými, byť nad rámec tohoto počtu již další rozšíření náhradních pozemků soud nepřipustil z důvodu procesní ekonomie. Žalobci tak mají právo v plném rozsahu na náhradu nákladů řízení podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř.
50. Tito vyúčtovali náklady řízení v částce 7 568 Kč za 1 úkon právní služby u každého z nich po zohlednění snížení dle § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (dále jen „AT“) z předmětu řízení rovnajícího se součtu cen soudem přiznaných 3 náhradních pozemků, tj. z částky 287 202 Kč. Soud tento postup nepovažuje za správný již z toho důvodu, že předmět sporu se postupně měnil, původně byla žaloba podána toliko na 1 náhradní pozemek v obvodu Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Čermáková.

zdejšího soudu, kam byla část řízení následně vyloučena k samostatnému projednání, další změna o 2 nové pozemky dostala další změny v jejich výběru. Nadto je třeba vzít zřetel, že žalobci touto žalobou nenabývají uvedený předmět řízení do svého vlastnictví nahrazením projevu vůle jako celek, nýbrž ideální podíl na těchto pozemcích, který u části z nich je v nepatrné výši k celku. Z tohoto důvodu soud nesdílí názor žalobců na výpočet odměny právního zástupce. Při stanovení tarifní hodnoty za 1 úkon právní služby vycházel soud z ust. § 9 odst. 1 AT, neboť hodnotu předmětu sporu vzhledem k jeho postupným změnám, rozdílným požadavkům žalobců na výši jejich jednotlivých podílů, tak lze zjistit s nepoměrnými obtížemi, a proto za tarifní hodnotu považuje částku 10 000 Kč, což je i proporcionální konečnému výsledku sporu. Při snížení odměny u každého z účastníků odměna zást. žalobců za 1 úkon právní služby při zastoupení 11 žalobců činí částku 13 200 Kč (1500*0,80*11) dle § 7 bod.4, § 9 odst. 1 a § 12 odst. 4 AT, za období po rozhodnutí o nástupnictví žalobce Tydlitáta a rozšíření počtu žalobců na 13 částku 15 600 Kč.

51. Zástupce žalobců v řízení učinil a byly mu přiznány tyto úkony : písemné vyjádření ze dne 25.3.2019, 7.6.2019, změna žaloby 16.12.2019, vyjádření ve věci 10.7.2020,30.6.2021 a 3.8.2021 upřesnění žaloby, účast na jednáních dne 7.5.,16.7. a 11.10.2019, 6.10.2020, 21.5., 20.7. a 20.8.2021, přičemž jednání dne 16.7.2019 delší 2 hodin, když k nástupnictví Františka Tydlitáta došlo 21.5.2021, tj. 10x13 200 Kč a 4x15 600 Kč, celkem 194 400 Kč. Za všechny uvedené úkony právní služby (vždy společně pro všechny žalobce) náleží paušální náhrada ve výši 14x 300 Kč podle § 13 odst. 1, 3 AT. Žalobcům vznikly dále náklady na cestovním právního zástupce k jednáním soudu 1.stupně, a to v celkové výši 4 653 Kč (v částce 625,40 Kč za jednání dne 7.5. a 16.7.2019, v částce 678,40 Kč dne 11.10.2019, v částce 667,80 Kč dne 6.10.2020 a v částce 678,40 Kč k jednání dne 21.5.2021, 689 Kč k jednání dne 20.7.2021 a 20.8.2021) dle vyhl.č. 333/2018 Sb., 358/2019 Sb. a 589/2020 Sb., doložených technických průkazů 2 vozidel, spotřeby a ceny pohonných hmot v roce 2021. Dále náleží náhrada za promeškaný čas za 28 započatých půlhodin po 100 Kč podle § 14 odst. 1, písm a) advokátního tarifu. tj. 2 800 Kč. To vše zvýšené o DPH v částce 43 271 Kč, **celkem 249 324 Kč.** Pokud žalobci účtovali úkony před vyloučením této části řízení (příprava a převzetí zastoupení, sepis žaloby), soud tyto do výpočtu výše nezahrnul, když budou přiznány v řízení, které je dosud vedeno u původního soudu, dále nepovažoval za důvodné účtování replik a duplik z 4.10.2019, 1.10.2020 a 23.2.2021.
52. Na základě shodného principu úspěchu žalobců rozhodoval soud i o nákladech státu, které uložil nahradit dle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. žalovanému. Tyto jsou představovány náklady za znalečné včetně výslechů znalců ve výši stanovené v usneseních č.l. 493 v částce 2 294 Kč, č.l. 618 v částce 6 898 Kč, celkem 9 192 Kč (výrok III).
53. Lhůtu k plnění těchto povinností stanovil soud zákonnou třídenní dle § 160 odst. 1 věta za středníkem o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím Okresního soudu v Nymburce. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, mohou se žalobci domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Nymburk 20. srpna 2021

Mgr. Kristina Steinmetzová v.r.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Čermáková.

Tento rozsudek nabyl právní moci dne 19.5.2022, ve znění rozsudku Krajského soudu v Praze č.j.: 30Co 146/2021-1277 ze dne 28.3.2022, který nabyl právní moci ve výroku I.-IV. dne 19.5.2022 a je vykonatelný ve výroku II. – IV. dnem 24.5.2022.

Doložku připojila: Martina Bucková Nováková dne 9.6.2022.